

dosarul nr.2ra-1520/18

prima instanță: Judecătoria Orhei (V. Selevestru)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu)

ÎNCHEIERE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de Zaporojan Doina împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „RED UNION FENOSA” Societate pe Acțiuni împotriva lui Unțescu Vasilii cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 22 ianuarie 2010, ÎCS „RED UNION FENOSA” SA (în prezent ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL) s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva lui Unțescu Vasilii, solicitând încasarea din contul pârâtului a datoriei pentru energia electrică consumată în sumă de 1 955, 64de lei, precum și cheltuielile de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 270 de lei.

În motivarea acțiunii societatea reclamantă a indicat că, în data de 02 ianuarie 2008, ca urmare a controlului efectuat cu privire la corectitudinea utilizării energiei electrice, la locul de consum NLC 7074512, dinXXXXX, care aparține cu drept de proprietate pârâtului, a fost depistat consum fraudulos de energie electrică manifestat prin conectarea neautorizată la rețea, fapt asupra căruia a fost întocmit procesul-verbal nr. 010363 din 02 ianuarie 2008.

Astfel, a notat că, potrivit pct. 2.4. din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 1194 din 22 noiembrie 2005 (pct. 2.4. Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice din 05 martie 2002), fapta pârâtului se califică ca fiind consum fraudulos, adică sustragere de energie electrică din rețeaua electrică a unității de distribuție, fără evidența consumului.

Prevederile pct. 2.49, 8.14. și 8.16. din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 1194 din 22 noiembrie 2005 (pct. 2.42, 7.13 al Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice din 05 martie 2002), prescriu că, în cazul în care se depistează consum fraudulos de energie

electrică de către consumator, furnizorul va calcula consumul de energie electrică conform sistemului paușal, acesta reprezentând o metodă de determinare prin calcul a cantității de energie electrică consumată în funcție de puterea instalată și numărul orelor de utilizare pe tipuri de receptoare electrice.

La fel, a menționat că în cazul deteriorării vizibile a echipamentului de măsurare sau violarea sigiliilor acestuia din vina consumatorului, perioada de timp pentru calcularea consumului de energie electrică conform sistemului paușal, se va lua în considerație de la data ultimei citiri a indicațiilor echipamentului de măsurare, dar nu mai mare de trei luni. În celelalte cazuri ale consumului fraudulos, perioada de recalculare nu poate fi mai mare decât termenul de prescripție conform normelor în vigoare.

Astfel, cantitatea de energie electrică consumată în mod fraudulos se determină după formula: puterea de consum a receptorilor electrice, numărul orelor de utilizare lunară a receptorilor dați, la perioada de timp supusă recalculării.

A indicat ÎCS „RED UNION FENOSA” SA (în prezent ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL) că, furnizorul a recalculat energia electrică consumată fraudulos de către pârât în perioada 03 ianuarie 2005 - 02 ianuarie 2008, reieșind din numărul și puterea receptorilor electrice depistați în momentul efectuării controlului în gospodăria consumatorului.

Prin urmare, de către furnizor a fost emisă factura lunară de plată a energiei electrice consumată fraudulos în mărime de 1 955, 64 de lei, care urma a fi achitată de către pârât în termenul indicat în factură.

Or, în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (4) lit. b) din Legea cu privire la energia electrică și a pct. 8.1. (5.2. lit. c) din Regulament, plata energiei electrice se efectuează în baza facturii emise lunar de către furnizor, consumatorul fiind obligat să achite integral plata pentru energia electrică consumată în termenul indicat în factură, în corespundere cu indicațiile contorului și conform tarifelor la energia electrică în vigoare.

A mai notat societatea reclamantă că, în data de 08 iunie 2009, i-a fost expediat pârâtului un preaviz prin care a fost informat despre datoria menționată și termenul de achitare, totodată a fost atenționat că, în caz de neachitare va înainta o acțiune în judecată vizând încasarea forțată a sumei debitoare, însă pârâtul nu i-a dat nici un răspuns.

În drept, și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 8, 9, 512, 514, 572, 573, 575, 576, 602 alin.(2), 603 și 610 din Codul civil, art.35 alin.4 lit. b) din Legea cu privire la energia electrică, art. 2.4. 2.49. 8.14. și 8.16. din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 1194 din 22 noiembrie 2005, art. 5, 7, 29, 35, 94, 166-168, 174 și 175 din Codul de procedură civilă.

Prin hotărârea din 25 martie 2010 a Judecătorei Orhei, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral, în sensul invocat.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și invocând prevederile art. 512,513, 514, 572, 575, 576 din Codul de procedură civilă, a constatat că cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile legii.

Considerând neîntemeiată soluția primei instanțe, la 27 noiembrie 2017 Unțescu Vasilii a depus apel, solicitând repunerea în termen a cererii de apel, admiterea

apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată înaintată de ÎCS „RED UNION FENOSA” SA (în prezent ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL să fie respinsă integral.

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Unțescu Vasilii, casată hotărârea din 25 martie 2010 a Judecătorei Orhei și emisă o hotărâre nouă prin care acțiunea înaintată de ÎCS „RED UNION FENOSA” SA s-a respins ca neîntemeiată.

În susținerea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și incorect a aplicat normele de drept material și procedural.

Astfel, instanța de apel a conchis că Unțescu Vasilii nu este proprietarul locuinței unde a fost depistat consum fraudulos de energie electrică și nici nu locuiește acolo, prin urmare acțiunea nu este înaintată față de pârâțul corespunzător.

Cu toate că procesul-verbal nr. 010363 din 02 ianuarie 2008, este întocmit pe numele lui Unțescu Vasilii și nu a fost contestat în modul și termenul prevăzut de lege, instanța de apel a reținut că acest înscris nu poate fi pus la baza unei hotărâri judecătorești deoarece nu are o forță probatorie, dar contravine circumstanțelor de fapt stabilite, nefiind stabilit faptul cui îi poate fi imputat consumul fraudulos de energie electrică la locul de consum NLC 7074512, din XXXXX.

La 12 iunie 2018, Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de Zaporojan Doina a declarat recurs împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate, cu menținerea hotărârii din 25 martie 2010 a primei instanțe.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenta a considerat că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

Astfel, a reiterat de fapt circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată.

Totodată, a menționat că instanța de apel pripit a decis respingerea cererii de chemare în judecată, or, procesul-verbal de consum fraudulos și nici factura de plată emisă în baza acestuia, nu au fost contestate în modul și termenul convenit, prin urmare factura de plată a fost acceptată de către intimat.

A mai indicat recurenta că încheierea din 18 ianuarie 2018 a instanței de apel, prin care s-a repus în termen apelul, este neîntemeiată, emisă contrar prevederilor legii. La caz, a notat că de către instanța de judecată au fost efectuate toate actele de procedură necesare unei citări legale, or, citarea publică prin prisma normelor legale este considerată ca fiind legală.

Prin referința depusă la 09 iulie 2018 Unțescu Vasilii a menționat că recursul înaintat de ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, reprezentată de Zaporojan Doina, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au constituit obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, temei din care a solicitat a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces în data de 17 aprilie 2018 (f.d. 87). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă ,

consideră recursul depus la data de 12 iunie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în

primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de Zaporojan Doina împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu